

Colegiul atestă că nu are temei de a aprecia critic declarațiile martorilor Bălănescu Ion și Urechean Valeri, deoarece acestea au fost depuse sub jurământ și avertizare de răspundere penală în baza art.312-313 Cod penal, fiind elocvente, consecutive și în coroborare cu materialele cauzei.

Colegiul penal indică, că declarațiile martorilor Bălănescu Ion și Urecheanu Valeriu sunt admisibile și au valoare probantă, deoarece în declarațiile lor sunt fixate împrejurările faptei care constituie obiectul acestor declarații, pe când instanța de fond n-a dat o apreciere cuvenită acestor probe.

Declarațiile martorilor enunțați mai sus confirmă cu certitudine faptul comiterii infracțiunii de trafic de influență, care are două elemente de bază: pretinderea în scopul de a influența persoanele publice din cadrul Procuraturii și Judecătoria Cimișlia și respectiv pretinderea realizării influenței prin intermediul soției sale, judecător la Curtea de Apel Chișinău, în caz dacă se ajunge la instanța respectivă. În acest moment infracțiune de trafic de influență în conformitate cu legislația în vigoare se consideră consumată, adică din momentul pretinderii de a avea influență asupra unei persoane publice, indiferent dacă această influență a fost sau nu realizată.

De asemenea, este de menționat și acel fapt că infracțiunea de trafic de influență este o infracțiune formală, ce se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

Colegiul penal menționează, că faptul pretinderii și primirii de către Moraru Ion a sumei de 10000 euro de la Bălănescu Ion în vederea realizării influenței promise anterior se confirmă prin probele cercetate și verificate, fiind consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată și reținute în conținutul prezentei decizii.

Colegiul penal consideră că instanța de fond nu a supus verificării și a lăsat fără vedere și discuțiile purtate între Bălănescu Ion, Urechean Valeriu și inculpatul Moraru Ion, care au fost interceptate și înregistrate la 11.03.2015, 16.03.2015, 17.03.2015, 24.03.2015 și 25.03.2015 și care demonstrează vinovăția lui Moraru Ion în faptele incriminate (f.d.27-30, 67-77, 98-102 vol.I).

Prin procesele-verbale de interceptare se observă cum inculpatul explică, cu folosirea unor denumiri – etapa I, II, III, dar totodată din conținutul discuțiilor rezultă și „am vorbit deja cu oamenii”, „adă hîrțile”, referitor la care martorii au declarat, că anume în acea perioadă inculpatul cerea insistent banii.

Versiunea înaintată de inculpat, precum că cerea un certificat medical de la medicul de familie nu poate fi acceptată, deoarece la acel moment Bălănescu Irina nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, din spusele inculpatului se afla în Indonezia, astfel nu este clară necesitatea prezentării unui asemenea certificat și ce anume urma acesta să probeze.

Nu există circumstanțe care ar pune la dubiu declarațiile martorilor, deoarece însăși inculpatul nu neagă existența relațiilor între aceștia și a evenimentelor petrecute, neagă doar scopul primirii banilor.

În această ordine de idei Colegiul reține, că acțiunile în acest sens au fost dispuse în baza ordonanțelor procurorului privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și autorizate de judecătorul de instrucție, reflectate în procesele-verbale privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, la fixarea acțiunilor fiind utilizate aparate tehnice de înregistrare, cu anexarea stenogramelor comunicărilor care au importanță pentru cauza penală, acțiunile fiind întocmite conform prevederilor art.132/9 al.(8) Cod de procedură penală.

Probele relevate și analizate sunt admisibile, dat fiind că sunt administrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală.

Totodată Colegiul penal reține, că declarațiile făcute de inculpatul Moraru Ion referitor la faptul că suma de 10000 euro constituia onorariul său de avocat pentru care a fost întocmit și un contract cu Bălănescu Ion, urmează a fi apreciate ca fiind făcute în scopul ușurării situației în care s-a pomenit inculpatul și nu pot fi reținute în favoarea inculpatului și puse la baza sentinței ca fiind combătute prin declarațiile martorilor Bălănescu Ion și Urecheanu Valeriu, precum și rezultatele acțiunilor de urmărire penală – interceptările și înregistrările convorbirilor telefonice și înregistrările audio a comunicărilor, probe care au fost administrate în conformitate cu legislația procesuală penală în vigoare.

Ținând cont de probele expuse mai sus, Colegiul consideră corect de a reține în acțiunile inculpatului Moraru Ion infracțiunea de trafic de influență, or din primele declarații date de martorul Bălănescu Ion rezultă faptul privind pretinderea mijloacelor bănești în sumă de 10000 (zece mii) euro de către Moraru Ion și susținerea că împreună cu alte persoane are influență asupra colaboratorilor din cadrul Comisariatului de poliție, a Procuraturii din or. Cimișlia, a persoanelor lui necunoscute și poate să influențeze că să o scoată pe fiica sa Bălănescu Irina din căutare interstatală și să clasaze cauza penală nr.2010010826 pornită în privința ei (f.d.16-17, vol.I).

Cît privește afirmația invocată de inculpat, precum că la data de 24.03.2015 între Bălănescu Ion și Moraru Ion a fost semnat un Contract de asistență juridică, în baza căruia Bălănescu Ion, în interesele lui Bălănescu Irina urma să achite suma de 10000 euro pentru asistența juridică la încetarea urmăririi penale pe cazul penal din Cimișlia, în acest aspect Colegiul penal reține următoarele.

Martorul Bălănescu Ion sub jurământ a declarat, că cînd a dat banii, avocatul i-a comunicat că trebuie să meargă în altă odaie pentru a semna și a-i fi eliberată o chitanță sau un contract, au mers în altă odaie, unde a luat loc, în timp ce avocatul a început a îndeplini o hîrtie, pe care a semnat-o, însă nu a citit conținutul ei. Semnătura de pe contractul de asistență juridică din 03 martie 2015 seamănă cu semnătura sa.

Mai mult ca atît s-a constatat, că inculpatul Moraru Ion n-a eliberat lui Bălănescu Ion copia contractului de asistență juridică semnat de ambele părți, ba mai mult, n-a eliberat bonul fiscal de plată, eliberarea căruia este obligatoriu și care a-r fi confirma cu certitudine cele invocate de inculpat în apărarea sa, fapt care, însă, atestă suplimentar fictivitatea acestor acțiuni.

În această ordine de idei Colegiul penal la fel reține, că din conținutul procesului-verbal de percheziție din 24.03.2015, acțiune procesuală care a fost efectuată în biroul de serviciu a lui Moraru Ion din mun. Chișinău, str. Tighina, 49, imediat după transmiterea mijloacelor bănești în cuantum de 10000 euro rezultă, că în procesul efectuării percheziției Moraru Ion a declarat, că dorește să predea benevol mijloacele bănești primite de la Bălănescu Ion, pe care respectiv și le-a predat, și anume 20 bancnote cu valoarea nominală de 500 euro, în sumă totală de 10000 euro. Careva alte acte nu au fost ridicate sau predate benevol de către Moraru Ion, în special Contractul de asistență juridică semnat de ambele părți sau bonul de plată din chitanțieră, eliberarea căruia este obligatorie.

De aici rezultă, că inculpatul Moraru Ion din start iniția să-l ducă în eroare pe Bălănescu Ion privind întocmirea Contractului de asistență juridică, totodată determinîndu-l să-i ofere suma de 10000 euro în vederea realizării influenței promise anterior într-o „soluționare pozitivă” a cazului.

Astfel Colegiul reține, că declarațiile depuse de către inculpat în acest sens privind nerecunoașterea vinovăției, vin în contradicție cu probele cercetate pe caz, urmînd a fi apreciate drept o încercare de a evita răspunderea și respectiv pedeapsa penală.

Colegiul Penal, analizînd declarațiile inculpatului Moraru Ion, prin prisma prevederilor art.101 CPP al RM, din punct de vedere al pertinentei, concludenții și utilității lor le apreciază ca necorespunzătoare adevărului, or contrariul celor declarate de inculpat rezultă din declarațiile martorilor audiați în ședința instanței de fond, dar și în ședința instanței de apel, cît și din actele și documentele acumulate în cadrul urmăririi penale.

Subsequent. instanța de apel indică că comiterea infracțiunii de trafic de influență are loc în prezenta a două persoane. cea care comite infracțiunea și cea în

privața căreia se comite sau față de care se comite acțiunea prejudiciabilă.

La caz, instanța menționează că din start martorul Bălănescu Ion a indicat, că Moraru Ion care este avocat estorcă mijloace bănești în sumă de 10 000 (zece mii) euro, susținând că el împreună cu alte persoane are influență asupra colaboratorilor din cadrul Comisariatului de poliție, a Procuraturii din or. Cimișlia, a persoanelor lui necunoscute și poate să influențeze că să o scoată pe fiica sa Bălănescu Irina din căutare interstatală și să claseze cauza penală pornită în privința ei.

Tot în această ordine de idei Colegiul reține, că prin declarațiile sale ca martor ocular la convorbirile și evenimentele care au avut loc, Bălănescu Ion a confirmat că convorbirile care au avut loc între el și inculpatul au fost înregistrate, convorbiri care reconfirmă declarațiile martorului și indică asupra prezenței semnelor infracțiunii de trafic de influență incriminate inculpatului Moraru Ion.

Mai mult, din declarațiile martorilor Bălănescu Ion și Urechean Valeriu, instanța reține caracterul conex al acestora, or aceste declarații se completează reciproc și nicidecum nu se combat și nu se exclud, ne fiind clar motivul pentru care nu au fost luate în considerație, nu le-a fost dată o apreciere corespunzătoare în coroborare cu celelalte probe la judecarea cauzei în primă instanță, dar au fost apreciate critic.

Din declarațiile martorului Bălănescu Ion date la urmărirea penală, în instanța de fond, declarații care au fost cercetate în ședința instanței de apel, precum și din declarațiile martorului date nemijlocit în ședința instanței de apel reiese, că deoarece fiica sa Bălănescu Irina avea câteva probleme cu o firmă s-a adresat la avocatul Moraru Ion pentru soluționarea cazului, care pentru scoaterea lui Bălănescu Irina de sub urmărire penală și clasarea dosarului penal a solicitat suma de 11 000 euro. Bălănescu Irina a fost scoasă de sub urmărire penală o perioadă, iar când a dosit să i se elibereze cazierul judiciar a fost refuzat din motiv că era în căutare. Astfel din nou sa adresat la avocatul Moraru Ion, care pentru soluționarea cazului a mai solicitat achitarea sumei de 10 000 euro, explicându-i în detalii etapele de soluționare a cauzei fiice sale, indicând faptul că suma de 10 000 euro este necesară pentru soluționarea cauzei la Curtea de Apel, iar dacă se va ajunge la Curtea Supremă vor mai fi necesari încă 5000 euro. Din discuțiile telefonice purtate cu Moraru Ion, ultimul îi spunea că totul se pregăste, el urmînd a aduce hărțile, sintagma care însemna că trebuie să aducă banii în sumă de 10 000 euro. Când a venit la Moraru Ion cu banii, a fost întrebat de acesta dacă a venit cu ce trebuie, în caz contrar nu mai are rost discuția. După ce i-a transmis banii în sumă de 10 000 euro lui Moraru Ion, ultimul i-a spus că dacă aducea banii mai devreme întrebarea putea fi rezolvată mai repede. Totodată a indicat, că nu s-a adresat altui avocat deoarece deja i-a dat banii avocatului Moraru Ion.

Declarațiile date de către martorului Bălănescu Ion se confirmă și prin stenogramele comunicărilor interceptate purtate dintre Bălănescu Ion și Urecheanu Valeriu, din care reiese cu certitudine intenția lui Moraru Ion de pretindere de la Bălănescu Ion a mijloacelor bănești în sumă de 10 000 euro, citez: „dacă nu o să fibă, poftim la revedere” (67-77, f.d. I) ș.a.

În aceeași ordine de idei, Colegiul reiterează că latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență se realizează de către persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică pentru a-l face să îndeplinească sau nu acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Astfel, traficul de influență incriminat inculpatului Moraru Ion așa după cum este expus în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu, este pentru faptul că inculpatul în fața martorului a susținut că în schimbul unei sume de bani poate influența persoane publice din cadrul Procuraturii și Judecătorei Cimișlia în vederea obținerii unei soluții pozitive în cauza penală în privința lui Bălănescu Irina.

În această ordine de idei, instanța de apel indică că conform dispoziției art. 158 CPP al RM, corpurile delictive sunt recunoscute obiectele, în cazul în care exista temeiuri de a presupune că ele pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate.

La caz, CD-urile care conțin fișierul audio cu discuțiile care au avut loc între persoanele indicate, se deduce că anume aceste convorbiri confirmă declarațiile martorului Bălănescu Ion și constată circumstanțele comiterii infracțiunii de către Moraru Ion.

Din cele enunțate mai sus s-a stabilit cu certitudine și altă condiție necesară de întrunire a laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență – banii să fi primiți de persoană pentru a îndeplini sau nu, ori a întârzi sau grăbi îndeplinirea unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu, ori pentru a îndeplini o acțiune contrar acestor obligații. Prin îndeplinirea unei acțiuni se are în vedere comportamentul activ al persoanei cu funcție de răspundere, prin care se realizează cele promise în schimbul unei sume de bani, bunuri, etc.

Acțiunea inculpatului la acest capitol s-a realizat prin promisiunea făcută față de Bălănescu Ion în vederea contribuției și realizării, cu aportul persoanelor din cadrul Procuraturii și Judecătorei Cimișlia la adoptarea pe cazul lui Bălănescu Irina a unei soluții de încetare a urmăririi penale cu clasarea dosarului penal.

În acest aspect, Colegiul penal mai indică, că inculpatul Moraru Ion nu neagă primirea banilor, însă neagă scopul primirii banilor de la Bălănescu Ion în sumă de 11000 euro și ulterior 10 000 euro, camuflînd primirea acestora în vederea întocmirii contractului de asistență juridică acordată lui Bălănescu Irina.

Rezumînd totalitatea acestor circumstanțe, Colegiul penal ajunge la concluzia, că învinuirea conține toate elementele componenței de infracțiune incriminată inculpatului, acestea fiind demonstrate prin probe pertinente și concludente, astfel încît soluția privind achitarea inculpatului Moraru Ion, este una contradictorie.

Reeșind din cele expuse mai sus, Colegiul penal reține, că totalitatea probelor administrate corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP RM, adică sînt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.42 al.(2), art.326 al.(3) lit.a) Cod penal RM – pretindere și primire a banilor, pentru sine și alte persoane susținînd că are influență asupra unor persoane publice sau cu funcție de demnitate publică pentru a îndeplini o acțiune ce intră în exercitarea atribuțiilor acestuia, cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Moraru Ion în săvîrșirea infracțiunii incriminate lui, nu echivalează cu achitarea lui, deoarece probele prezentate în spriginul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate lui, aceasta fiind o metodă de a denatura stabilirea adevărului și de a se eschiva de răspundere penală.

În opinia Colegiului probele nominalizate și examinate în ansamblu reprezintă o situație clară și fără dubii a circumstanțelor de fapt și consideră că reeșind din probele date rezultă că Moraru Ion a săvîrșit infracțiunea intenționată de pretindere și primire a banilor, pentru sine și alte persoane susținînd că are influență asupra unor persoane publice sau cu funcție de demnitate publică pentru a îndeplini o acțiune ce intră în exercitarea atribuțiilor acestuia, cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută de art.326 al.(3) lit.a) Cod penal RM.

Probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția lui Moraru Ion în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură, însă instanța de fond fără temei legal a apreciat critic probele acuzării și le-a respins ca fiind inadmisibile, fapt ce a dus la achitarea greșită a lui Moraru Ion.

Colegiul penal la adoptarea soluției de constatare a vinovăției lui Moraru Ion ține cont de comentariul făcut la art.326 al.(3) lit.a) Cod penal RM, potrivit căruia

se explică că *traficul de influență* constituie primirea personal sau prin mijlocitor, de bani titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, dacă acestea se exprimă în proporții deosebit de mari, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.326 CP RM îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

În cazul în care modalitatea faptică a infracțiunii specificate la art.326 CP RM (infracțiunii presupunând modalitatea normativă de pretindere a remunerației ilicite) este cea de extorcare a remunerației ilicite, în plan secundar, se aduce atingere relațiilor sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanei.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute la art.326 Cod penal RM îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite făptuitorului (adică traficantului de influență).

Pretinderea presupune cererea (insistentă) sau formularea unei pretenții vizând bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine. Pretinderea nu implică neapărat satisfacerea pretenției formulate de făptuitor.

Inițiativa pretinderii întotdeauna aparține făptuitorului. Pretinderea poate fi exteriorizată prin cuvinte, gesturi, scrisori sau orice alt mijloc de comunicare. Nu este necesar ca cererea să fie formulată astfel încât să poată fi înțeleasă de oricine. Este suficient ca în raport cu împrejurările concrete, ea să fi inteligibilă pentru cel cărui i se adresează.

Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerației ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția persoanei publice sau persoanei publice străine de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu. Destinatarul pretenției, formulate de către persoana publică sau persoana publică străină coruptă, nu i se cere să înțeleagă semnificația penală a faptei. Totuși, el trebuie să înțeleagă că tocmai pretinderea remunerației ilicite condiționează angajarea persoanei publice sau persoanei publice străine să adopte conduita legată de obligațiile de serviciu ale unei astfel de persoane.

A primi oferte, bani, bunuri, alte avantaje și reprezintă fapta persoanei cu funcție publică de a lua în posesie ceea ce i se înmânează, ori de încasare a unei sume de bani care nu i se cuvine.

În vederea aplicării răspunderii conform art.326 CP RM, banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje - pretinse, acceptate sau primite de către făptuitor - trebuie să fie necuvenite. Ceea ce înseamnă că aceste foloase nu-i sînt legal datorate făptuitorului. De asemenea, aceasta înseamnă că făptuitorul nu-i achită terțului interesat (sau, altfel spus, cumpărătorului de influență) valoarea banilor, a titlurilor de valoare, a serviciilor, a privilegiilor, a altor bunuri sau avantaje pretinse, acceptate sau primite. În fine, mai rezultă că banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje constituie o remunerație pentru intervenția făptuitorului pe lângă persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional, pentru ca oricare din acești factori de decizie să-și îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art.326 CP RM constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană.

Acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art.326 Cod penal RM cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ: 1) pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului; 2) acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului; 3) primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului.

Infracțiunea specificată la art.326 CP RM este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art.326 CP RM se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Ținând cont de aceste comentarii și de cummul de probe cercetate în cadrul ședinței instanței de apel Colegiul penal consideră că situația de fapt stabilită prin probele administrate demonstrează că Moraru Ion a comis faptele incriminate sub formă de trafic de influență acționînd cu intenție, vina lui fiind deplin dovedită prin probele cercetate.

Astfel, probele enumerate permit instanței de apel de a reține în sarcina inculpatului Moraru Ion că el, în perioada februarie 2014 – martie 2015, a pretins și a primit bani în cuantum de 10 000 euro pentru a influența persoanele publice din cadrul Procuraturii Cimișlia și a Judecătoriei Cimișlia în vederea obținerii unei soluții pozitive pe cauza penală în privința cet.Bălănescu Irina, în următoarele circumstanțe: în martie 2014 Moraru Ion Sofronie, aflîndu-se în biroul său de serviciu din mun.Chișinău, str.Tighina, 49, susținînd că, personal, cit și prin intermediul soției sale, Maria Moraru, care exercită funcția de judecător, poate influența persoanele publice din cadrul Procuraturii Cimișlia și a Judecătoriei Cimișlia, în vederea clasării urmăririi penale și a procedurii de căutare în privința cet.Bălănescu Irina și a pretins de la Bălănescu Ion, bani în sumă de 11 000 euro achitate în tranșe a câte 5000 euro, ulterior 6000 euro, care conform ratei de schimb valutar a BNM din 01.03.2014 constituiau 211 200 lei MD.

Ulterior, Moraru Ion a primit mijloacele bănești respective în vederea influențării persoanelor publice din cadrul Procuraturii Cimișlia în vederea obținerii unei soluții favorabile pe caz.

La fel, Moraru Ion Sofronie, în perioada februarie 2015 - martie 2015, a pretins și a primit bani în cuantum de 10 000 euro pentru a influența persoanele publice din cadrul Procuraturii Cimișlia și a Judecătoriei Cimișlia în vederea obținerii unei soluții pozitive pe cauza penală în privința cet.Bălănescu Irina, în următoarele circumstanțe: la 03.03.2015 Moraru Ion Sofronie, aflîndu-se în biroul său de serviciu din mun.Chișinău, str.Tighina, 49, susținînd că, personal cit și prin intermediul soției sale, Maria Moraru, care exercită funcția de judecător, poate influența persoanele publice din cadrul Procuraturii Cimișlia și a Judecătoriei Cimișlia, în vederea clasării urmăririi penale și a procedurii de căutare în privința cet.Bălănescu Irina și a pretins de la Bălănescu Ion, bani în sumă de 10 000 euro care conform ratei de schimb valutar a BNM din 03.03.2015 constituiau 200 500 lei MD.

La 24.03.2015 în continuarea intențiilor sale criminale, Moraru Ion Sofronie aflîndu-se în biroul său de serviciu din mun.Chișinău, str.Tighina, 49, a primit mijloace bănești în cuantum de 10 000 euro în vederea realizării influenței promise anterior, iar în vederea camuflării intențiilor sale criminale și acordării unui aspect legal a acțiunilor sale, Moraru Ion Sofronie i-a înmînat un presupus contract de asistență juridică fără a-i elibera o copie cet.Bălănescu Ion și fără a-i elibera un bon de plată din chitanțieră, acțiuni care se execută imediat, fapt care atestă suplimentar fictivitatea acestor acțiuni.

A acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art.42 al.(2), 326 al.(3) lit.a) Cod penal RM sub formă de pretindere și primire a banilor, pentru sine și alte persoane susținând că are influență asupra unor persoane publice sau cu funcție de demnitate publică pentru a îndeplini o acțiune ce intră în exercitarea atribuțiilor acestuia, cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari.

Potrivit art.42 al.(2) Cod penal, se consideră autor persoana care săvârșește în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală.

Din probele cercetate rezultă cu certitudine, că anume Moraru Ion a săvârșit nemijlocit fapta penală.

Și în cele din urmă, pretinsa provocare nu și-a găsit confirmare prin datele obiective ale cauzei, ori cumului de probe supuse unei cercetări suplimentare de către instanța de apel și apreciate potrivit cerințelor art.101 CPP RM din punct de vedere al veridicității, utilității, concludenței, pertinentei și colaborării reciproce, denotă vinovăția inculpatului în comiterea traficului de influență, astfel nu poate reține argumentul inculpatului în acest sens și din motiv că poartă un caracter declarativ, nefiind confirmat prin careva probe concludente și pertinente.

În speța de referință se constată, că nu-i determinare directă a denunțatorului Bălănescu Ion, inculpatul Moraru Ion fără a fi influențat de Bălănescu Ion a pretins suma de 10000 euro pentru a influența persoanele publice din cadrul Procuraturii Cimișlia și a Judecătoriei Cimișlia în vederea obținerii unei soluții pozitive pe cauza penală în privința lui Bălănescu Irina.

La numirea pedepsei inculpatului Moraru Ion, Colegiul ține cont de principiile generale de aplicare a pedepsei conșințite în art.61 al.(2) Cod Penal RM și criteriile de individualizare a pedepsei stabilite în art.75 Cod Penal.

Conform prevederilor art.7 Cod penal la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta este unul din principiile aplicării Codului Penal.

Închisoarea este una dintre cele mai grave pedepse și se aplică doar în cazurile când corectarea și reeducarea condamnatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

Potrivit art.75 Cod penal RM și art.394 al.(2) pct.1) CPP, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod.

Astfel Colegiul reține, că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului și în bază căruia persoana se declară vinovată. În același rind, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile art.90 Cod penal RM.

Totodată, conform art.75 al.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Art.75 al.(2) Cod Penal prevede, că o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În cazul dat, pe linia de argument expuse, hînd în considerație persoana inculpatului Moraru Ion, care anterior nu a fost condamnat, Colegiul penal ajunge la concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită cu închisoare și va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu stabilirea unei perioade de probațiune.

Careva interdicții de aplicare a prevederilor art.90 Cod Penal RM nu s-au stabilit, din care motive consideră posibil de aplicat față de inculpat prevederile art.90 Cod penal RM, dîndu-i posibilitatea reală inculpatului prin respectarea condițiilor probațiunii să îndreptățască încrederea ce i s-a acordat.

Totodată, Colegiul penal ține să menționeze, că prin apelul declarat procurorul a solicitat stabilirea pedepsei cu închisoare în baza art.42 al.(2), art.326 al.(3) lit.a) Cod penal, fără aplicarea art.65 Cod penal – privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, considerente din care instanța de apel nu se va expune referitor la o eventuală pedeapsă complimentară.

În aspectul celor menționate mai sus Colegiul penal conchide că apelul declarat de procuror urmează a fi admis, sentința urmează a fi casată total, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit ordinii prevăzute pentru prima instanță, în aspectul nominalizat.

Cu referire la apelul declarat de avocatul Guzun Gheorghe în interesele inculpatului Moraru Ion.

Concluzia instanței de fond se bazează pe prevederile art.415 al.(1) pct.1) lit.c) CPP RM, potrivit căruia instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii:

1) respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă:

c) apelul este nefondat.

În acest aspect Colegiul ține să indice, că admisibilitatea probelor în corespundere cu art.94 și 95 Cod procedură penală, urma a fi invocată după efectuarea acțiunilor procedurale sau la finele urmăririi penale, drept procedural de care partea apărării n-a beneficiat. Ulterior invocată în instanța de fond și instanța de apel, admisibilitatea probelor a fost verificată de către instanța de apel prin cercetarea lor nemijlocit în ședințele de judecată, cu statuarea lor la baza unei concluzii de condamnare, fapt ce exclude posibilitatea înlăturării lor din procesul penal, ori asupra legalității fiecărei din aceste probe s-a expus instanța de apel.

La fel Colegiul ține să menționeze, că verificarea legalității acțiunilor colaboratorilor Procuraturii Anticorupție în cadrul percheziției și efectuării acțiunilor procedurale pe caz, acestea n-au fost invocate pe parcursul urmăririi penale și la finele ei, partea apărării nefolosindu-se de acest drept procedural. Invocarea respectivelor ilegalități în cadrul judecării cauzei în instanța de fond și de apel, nu poate aduce careva atingere soluției adoptate, în speță, de către instanța de apel, atîta timp, cît printr-o hotărîre legală nu este demonstrată temeinicia acestor acuzații.

Mai mult, potrivit art.230 al.(2), art.251 al.(1) și (4) CPP RM, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual.

La părerea Colegiului penal aceste prescripții legale nu au fost respectate, nefiind invocate de către învinuit sau avocat în modul stabilit de procedura penală.

Astfel, potrivit procesului-verbal de informare a învinuitului Moraru Ion și a avocatului Buruian Mihail despre terminarea urmăririi penale și prezentarea materialelor pe cauza penală din 18.06.2015, după luarea de cunoștință de materialele urmăririi penale, nici învinuitul Moraru Ion și nici avocatul Buruian Mihail, nu au avut careva cereri sau demersuri, nu au invocat nulitatea a cărorva acte procesuale, solicitând doar înmînarea copieii la toate materialele din dosar (f.d.217, vol.I).

Prin urmare, dat fiind că nu a fost ridicată în termenul prevăzut de lege nulitatea actelor procedurale, presupuse a fi viciate juridic, adică la terminarea urmăririi penale, se consideră pierdut dreptul de contestare a acestor acte ulterior, în legătură cu ce apelul declarat de avocat în această latură este nefondat.

Se conchide, că din moment ce afit inculpatul, cît și avocatul lui, considerîndu-se afectați într-un drept prevăzut de lege, nu au contestat legalitatea actelor în modul și termenul stabilit de lege, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei la fel nu au avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumîndu-se că au acceptat situația dată, această chestiune nici nu poate fi ridicată și se resping în latura dată argumentele.

Astfel, constatînd netemeinicia argumentelor invocate de partea apărării sub aspectul celor relatate mai sus, Colegiul penal concluzionează necesitatea respingerii apelului declarat în favoarea inculpatului Moraru Ion ca fiind nefondat.

Referitor la chestiunea cu privire la corpurile delictive, în acest aspect Colegiul penal reține prevederile art.162 al.(1) pct.4),5) Cod procedură penală, astfel va dispune ca corpurile delictive: douăzeci bancnote cu nominalul de 500 euro cu următoarele serii și numere: X 01094971907; X 04420345088; X 05041166609; X 05326327046; X 05481146036; X 05944332206; X 06346231256; X 06659867756; X 07799520359; X 07953834575; X 08301374489; X 08948732348; X 09421741973; N 11004840984; N 16047942006; N 33040026552; N 46020426717; P 11005899396; S 00031216993; N 31080875853 - să fie trecute în venitul statului, iar corpurile delictive:- CD-R 700 MB, 80 52x „Acme”, SD-R de model „Barges” cu nr.1539 din 03.03.2015, CD-R de model „Barges” cu nr.1545 din 10.03.2015, CD-R de model „Barges” cu nr.1546 din 16.03.2015, CD-R de model „Barges” cu nr.1547 din 24.03.2015, CD-R de model „Barges” cu nr.1543 din 24.03.2015 - a se păstra la materialele cauzei.

Conducîndu-se de art.415 al.(1) pct.1 lit.c), art.415 al.(1) pct.2) CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

D E C I D E:

Respinge ca nefondat apelul declarat de avocatul Guzun Gheorghe în interesele inculpatului Moraru Ion împotriva sentinței Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 22.09.2016.

Admite apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție Balan Eugen împotriva sentinței Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 22.09.2016, sentință care se casează total, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Moraru Ion Sofronie se recunoaște vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.42 al.(2), art.326 al.(3) lit.a) Cod penal RM cu stabilirea pedepsei - închisoare pe termen de 4 (patru) ani.

În baza art.90 Cod penal RM se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința lui Moraru Ion Sofronie, cu stabilirea perioadei de probațiune de 2 (doi) ani.

Corpurile delictive: douăzeci bancnote cu nominalul de 500 euro cu următoarele serii și numere: X 01094971907; X 04420345088; X 05041166609; X 05326327046; X 05481146036; X 05944332206; X 06346231256; X 06659867756; X 07799520359; X 07953834575; X 08301374489; X 08948732348; X 09421741973; N 11004840984; N 16047942006; N 33040026552; N 46020426717; P 11005899396; S 00031216993; N 31080875853, urmează a fi trecute în venitul statului.

Corpurile delictive: CD-R 700 MB, 80 52x „Acme”, SD-R de model „Barges” cu nr.1539 din 03.03.2015, CD-R de model „Barges” cu nr.1545 din 10.03.2015, CD-R de model „Barges” cu nr.1546 din 16.03.2015, CD-R de model „Barges” cu nr.1547 din 24.03.2015, CD-R de model „Barges” cu nr.1543 din 24.03.2015, urmează a se păstra la materialele cauzei.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de 19.12.2018.

Președintele ședinței, judecător

Rotaru Ala

Judecător

Burdeniuc Ruslana

Judecător

Pușca Dumitru

